

Finnagora

A finn kultúra nagykövetei

A 2004-ben alapított Finnagora – tizenhét finn kulturális és tudományos intézet egyikeként – szerteágazó kapcsolatai révén kulturális exporttal, oktatással, tudományos együttműködéssel és gazdasággal foglalkozik. Tevékenysége a széleskörű és mély hagyományokra épülő finn-magyar és nemzetközi kapcsolatrendszeren, valamint a finn kultúra és szakértelem elmélyült ismeretén alapul. A Finnagorát olyan alapítvány működteti, amelynek kuratóriumában finn városok, egyetemek, vállalatok és civil szervezetek képviseltetik magukat, a szervezet pedig a budapesti Finn Nagykövetséggel és a Finpro kereskedelmi szervezettel közös székhelyen, azokkal szoros együttműködésben dolgozik.

finnagora

A Finnagorának helyt adó, gyakran Finlandia háznak is becézett, különleges kialakítású, modern, 1988 novemberében átadott székház finn építész tervei alapján készült. Ilmo *Valjakka* különös súlyt helyezett arra, hogy a létesítmény szervesen illeszkedjen a környező építészeti hagyományba és a Gellért-hegy tágabb környezetébe, egyúttal azonban a modern finn építészet lehető legjobb képviselője legyen Budapesten. Csak érdekességként jegyezzük meg, hogy a világháború előtt és utána, maga a nagykövetség is igen hosszú ideig a közeli Gellért Szállóban működött. A Finnagora művészeti és kulturális tevékenysége jó érzékkel arra összpontosít, amiben Finnország hosszú évtizedek során nemzetközi szinten is hírnevet szerzett: a kortárs művészetekre, a kultúra legfrissebb áramlataira és újszerű alkotói projektekre a művészet minden területén. Mint ilyen intézmény, rendszeres és rangos résztvevője a Média Hungary rendezvénynek, a Nemzetközi Könyvfesztiválnak és a Budapest Design Hétnek is. 2012 májusában a Finnagora a Documentary Europe-pal együttműködve kétnapos nemzetközi dokumentumfilmes szemináriumot rendezett Budapesten a Kesztyűgyár Közösségi Házban, azon filmkészítők, rendezők, fiatal tehetségek számára, akik a kisebbségi kérdések iránt érdeklődnek, továbbá minél többet szeretnének megtudni a nemzetközi dokumentumfilmes világról.

A szervezet ezen túl együttműködő partnere számos más filmfesztiválnak, kulturális eseménynek is, mint például a Titanic Nemzetközi Filmfesztiválnak, ahol tavaly nagy ritkaságként egy Magyarországon született rendező, Mara *Jelinkó* finn filmjének, a *Tartozásnak* nemzetközi bemutatójára került sor a Finnagora közreműködésével. A profilba könnyűzenei fellépések támogatása is belefér, mint a januári *Eva & Manu* koncert az A38 hajón. – Legújabbán, például a májusi, a nagykövetség udvarán megrendezett első vendéglőnapon a gasztrokultúra felé is nyitottak. Ezt a vendéglőnapot Finnországban találták ki, s a lényege az, hogy ilyenkor a magán-személyek kipróbálhatják a főzőtudományukat, és egy napra megnyithatják saját vendéglőjüket a lakásukban vagy az udvarukon. És van valaki, akiről

Kapcsolat:

Igazgató: **Leena Pasanen**

1118 Budapest, Kelenhegyi út 16./A

+36 1 478 1010 • info@finnagora.hu

egész biztosan mindenki hallott: az igazi finn Mikulás, *Joulupukki* is minden évben a Finnagora szervezésében látogat el hozzánk december 2-án a lappföldi Fülhegyről Budapestre, valamint több vidéki városba. Magyarországi programjának fontos része a hajléktalan gyermekek óvodájának meglátogatása, együtt vizitel a Piros Orr Doktorokkal, de a Mikulás Gyár sem maradhat ki a programjából.

A Finnagora fontos kapcsolódási pont tudományos, gazdasági és oktatási kérdésekben is. Tájékoztatást nyújt a finnországi tanulási és kutatási lehetőségekről, szakmai látogatásokat és szemináriumokat tervez, s ami talán ezeknél is fontosabb: gazdasági adatokat, ismereteket, kapcsolatokat közvetít. Ez már csak azért is fontos mozzanat, mert a finn vagy finn érdekeltségű vállalatok befektetése közel egymilliárd euró értékű és mintegy húszezer embert foglalkoztatnak Magyarországon.

2013 februárjában a Finnagora szervezésében érkezett Budapestre a Cities for All – Városok Mindenkinek című kiállítás, melynek témája az akadálymentes várostervezés: miként építsünk és újítsunk fel úgy városokat és városrészeket, hogy az mindenkinek egyformán könnyen s egyszerűen hasz-

Kávészcészék, tervező: Anneli Sainio

nálható legyen. A kiállítás Finnország legélenjáróbb akadálymentes városépítészeti eredményeit köti csokorba és mutatja be a Műszaki Egyetem Urbanisztika Tanszékének folyosóin. Ez a vándorkiállítás 2012-ben jött létre a World Design Capital Helsinki 2012 programsorozat részére, s azóta járja Európát és mutatja be elsősorban a finn, de emellett az olasz és a francia várostervezők, akadálymentesítő szakemberek legfrissebb munkáinak eredményeit.

Vízer Balázs

„Mindenki másképp egyforma!”

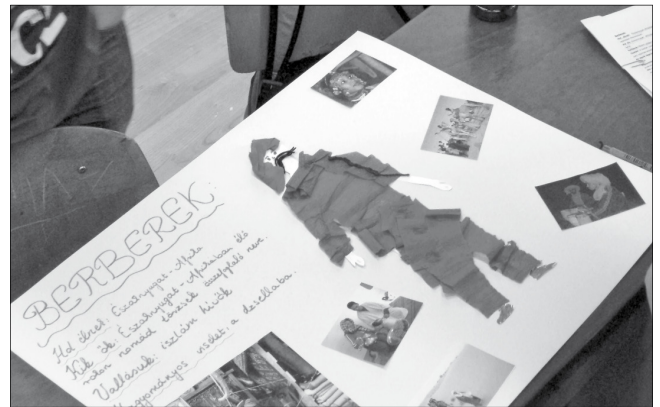
A Menedék – Migránsokat Segítő Egyesület foglalkozás-sorozata iskolákban

A Menedék Egyesület munkatársai és önkéntesei a „Mindenki másképp egyforma” program keretében általános iskolákban tartanak foglalkozásokat a migrációval kapcsolatosan, a társadalmi tudatosság s érzékenység növelése érdekében. A program munkatársaival, Bognár Katalinnal és Hetzer Katalinnal beszélgettünk.

A Menedék – Migránsokat Segítő Egyesület tizennyolc éve alakult meg, s ma már közel ötven munkatárssal és évente száztíz önkéntessel dolgozik. Bognár Katalin képzési vezető az egyesület munkáját ismertetve elmondta, hogy az három pilléren nyugszik. Fő tevékenységük a szociális munka, a menekültek és bevándorlók egyéni ügyeinek segítése. A budapesti irodán kívül munkatársaik a debreceni Menekülteket Befogadó Állomáson is dolgoznak. Ott főleg a gyerekes családok segítségével foglalkoznak. Lassan két éve – egyéni esetkezeléssel, csoportos, szabadidős foglalkozásokkal, valamint pszichológus bevonásával – az idegenrendészeti őrzött szállásokon fogvatartott külföldiek számára is segítséget nyújtanak.

Az egyesület munkájának második része szociális és segítő szakemberek, rendőrök és fegyveres biztonsági őrök, valamint pedagógusok képzése. Ez utóbbi azért kiemelkedően fontos, mert a helyi közösségek mellett az iskola a másik találkozási pont, ahol sikeressé tehető a bevándorlók integrációja.

A harmadik pillért a többségi társadalom szellemi beállítódásának formálása jelenti. Nem elég ugyanis a migránsokat segíteni, a befogadó közösséget is nyitottá kell tenni a sikeres integráció érdekében. Ezért szerveznek például olyan, a másság elfogadását elősegítő kulturális programokat, amelyeken érték-ként jelenik meg a sokszínűség. A Mindenki másképp

egyforma projekt arra fókuszál, hogy megelőzze az idegenellenes attitűd kialakulását. „Azt gondoljuk, hogy általános iskolásként még kellőképpen nyitottak a gyerekek, és ha ebben a korban mutatjuk meg nekik, hogy a másság elfogadása érték, olyan támpontokat és érvrendszert adhatunk nekik, amelyek szembeállíthatók a társadalom attitűdjével.”

Az Európai Integrációs Alap támogatásával megvalósuló projekt 2012-ben indult. A projekt másik vezetője, Hetzer Katalin elmondta, hogy az első évben az általános iskola alsó tagozatán tartottak foglalkozásokat, idén a felső tagozatosok, jövőre pedig a középiskolás korosztály is bekerül a programba, amelyben ez évben hat budapesti és öt vidéki iskola vesz részt. A válogatásnál az volt a cél, hogy minél színesebb legyen az intézmények listája. Az iskolák kedvezően fogadták a megkeresést, csak egy-két intézmény volt, ahol a program végül a bürokratikus akadályok miatt nem valósult meg. (A szűk mozgásteret adó tanterv egyre kevesebb lehetőséget ad az iskoláknak alternatív, külső programok megvalósítására.)

vagy „azt hallottam, hogy...”. Ebből is látszik, hogy még nem váltak belsővé ezek a gondolatok. A feladatunk, hogy keretet nyújtsunk az értelmezésükhöz, hogy ezek az állítások ne lógjanak a levegőben, hanem egy rendszerben jelenjenek meg. Azt például minden gyerek tudja, és szörnyűnek tartja, hogy a kínaiak kutyát esznek. Egyik alkalommal, amikor Indiáról tanultunk, arról beszélgettünk, hogy az indiaiak szent állata a tehén. Az egyik kisfiú pedig egyszer csak azt kérdezte, hogy akkor az indiaiak azt hiszik-e, hogy kannibálok va-

A félévenként öt, 90 perces foglalkozás az alsó tagozaton a világ öt különböző térségét mutatja be játékos, kölcsönös, közvetlen kapcsolaton alapuló foglalkozások keretében. A gyerekek különböző kultúrákról néznek képeket, miközben tanulnak is az adott régióról. Van írásóra, ahol különböző – például az arab, vagy a cirill – ábécék betűit tanulják meg papírra vetni, van meseolvasás és alkotói feladat (például kínai kívánságlampiont, vagy épp afrikai maszkot készítenek). Minden alkalommal van egy, az adott térségre jellemző körjáték és ételkóstolás is. A gyerekek például baklavát, vagy kínai galagonyatallért kóstolhatnak meg.

A felső tagozaton a tematika az interkulturalitás köre épül. Onnan indulnak el a foglalkozások, hogy mit jelent az „én” és az identitás, illetve milyen rétegei vannak. Megpróbálják értelmezni a kultúra fogalmát. A bevezető foglalkozás után három témáról beszélnek: az étkezésről, az öltözködésről és a vallásról. Az utolsó alkalommal a bevándorlás a téma, amelyet migráns gyerekek életútjának megismerésével dolgoznak fel kreatív módszerekkel. Beszélgetnek az itt élő bevándorlókról, és arról is, hogy mit tehetünk azért, hogy jobban érezzék magukat Magyarországon. A foglalkozások mellett májusban családi rendezvényt és egész napos programot is szerveznek az iskolákban, amelyek szintén a migráció témájára épülnek.

Már az egészen kicsikben is rengeteg a tanult előítélet – jelenti ki a foglalkozások során tapasztaltokról Hetzer Katalin. Ezeket a gyerekek sokszor kivetítik, nem a személyes érzéseiket fogalmazzák meg, hanem azt mondják, hogy „az anyukám azt mondta, hogy...”,

Fontos, hogy hagyjuk a diákokat egymás között beszélni. Sokszor nem is kell nekik elmagyarázni dolgokat, elég, ha teret hagyunk, hogy maguk fejtsék ki gondolataikat. Az egyik legnagyobb élményem az volt – említi meg Hetzer Katalin –, amikor a felső tagozaton az utolsó foglalkozáson az egyik lány azt mondta, hogy szerintem csak azért nem szeretjük a külföldieket, mert nem ismerjük őket. Amikor a gyerekek mondják ki maguktól azt az alapgondolatot, amiből kiindultunk, azt a program visszajelzésének érzem.

A program célja az is, hogy a pedagógusok ösztönzést kapjanak és alkalmasabbá váljanak arra, hogy az iskolában ezzel a témával foglalkozzanak. A projekt zárásaképp tavaly meghívtuk a programban részt vett pedagógusokat, és nagy örömmel láttuk, hogy sokan akár egyedül is szívesen folytatnák a foglalkozásokat – mondják büszkén a szervezők.

Papadopoulos Dóra

